EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 228/2013

af 13. marts 2013

om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 42, stk. 1, artikel 43, stk. 2, og artikel 349

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 ([3]) er der fastsat særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de problemer, der skyldes den særlige situation, som Unionens fjernområder befinder sig i, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»traktaten«). Disse foranstaltninger gennemføres for hvert område ved hjælp af støtteprogrammer, der er et væsentligt værktøj til at forsyne områderne med landbrugsprodukter. Med henblik på behovet for at ajourføre de nuværende foranstaltninger, herunder dem som følger af Lissabontraktatens ikrafttræden, bør forordning (EF) nr. 247/2006 ophæves og erstattes af en ny forordning.

(2) Der er behov for at præcisere de grundlæggende mål, som ordningen for Unionens fjernområder bidrager til at nå.

(3) Der er endvidere behov for at præcisere indholdet af de særlige programmer for bestemte områder som følge af disses afsides beliggenhed og status af øsamfund (»POSEI-programmer«), som de pågældende medlemsstater i overensstemmelse med nærhedsprincippet skal udarbejde på det mest hensigtsmæssige geografiske niveau og forelægge for Kommissionen til godkendelse.

(4) For at målene for ordningen for Unionens fjernområder bedre kan nås, bør POSEI-programmerne indeholde foranstaltninger, der sikrer forsyningerne med landbrugsprodukter og sikrer, at den lokale landbrugsproduktion bevares og udvikles. Programmeringsniveauet bør bringes tættere på de pågældende områder, og der bør arbejdes på, at Kommissionen og medlemsstaterne systematisk indgår partnerskab.

(5) De myndigheder, medlemsstaten har udpeget, kan i overensstemmelse med nærhedsprincippet og af fleksibilitetshensyn, der ligger til grund for den programmeringsstrategi, som er vedtaget for ordningen for fjernområderne, foreslå ændringer af programmet for at tilpasse det til forholdene i fjernområderne. Det bør være muligt for disse myndigheder at ændre POSEI-programmerne i overensstemmelse med princippet om administrativ forenkling, forudsat at dette ikke bringer POSEI-programmernes effektivitet eller deres tildelte bevillinger i fare. Af samme årsag bør proceduren for ændring af programmerne tilpasses efter, hvor relevant hver type ændring er.

(6) For at sikre, at fjernområderne forsynes med vigtige landbrugsprodukter, og for at udligne de ekstraomkostninger, som skyldes områdernes beliggenhed i Unionens yderste periferi, bør der indføres en særlig forsyningsordning. Fjernområdernes særlige geografiske beliggenhed i forhold til forsyningskilderne medfører ekstra transportomkostninger ved levering af vigtige produkter, der skal anvendes til konsum eller forarbejdning eller som rå- og hjælpestoffer til landbruget. Endvidere påfører andre objektive faktorer i forbindelse med områdernes beliggenhed i Unionens yderste periferi, navnlig deres status som øsamfund og små arealer, de erhvervsdrivende og producenterne i fjernområderne yderligere ulemper, som er stærkt hæmmende for deres virksomhed. Disse ulemper kan afhjælpes ved, at priserne på disse vigtige produkter sænkes. Den særlige forsyningsordning bør imidlertid under ingen omstændigheder skade den lokale produktion eller udviklingen heraf.

(7) Med henblik herpå bør importen af visse landbrugsprodukter fra tredjelande uanset traktatens artikel 28 fritages for de gældende importafgifter. Produkter, der har været genstand for aktiv forædling eller været anbragt på toldoplag i Unionens toldområde, bør for at tage hensyn til deres oprindelse og den toldbehandling, som de indrømmes i henhold til EU-bestemmelserne, anses som værende produkter, der importeres direkte, med henblik på indrømmelse af fordelene i den særlige forsyningsordning.

([1]) EUT C 107 af 6.4.2011, s. 33.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 5.2.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning af 25.2.2013.
([3]) EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.

(8) For effektivt at nå det opstillede mål, som er at nedsætte priserne i fjernområderne ved at udligne ekstraomkostningerne som følge af områdernes beliggenhed i Unionens yderste periferi, bør der ydes støtte til levering af EU-produkter til fjernområderne. Støtten bør være baseret på ekstraomkostningerne ved levering til fjernområderne og priserne ved eksport til tredjelande og, når det drejer sig om rå- og hjælpestoffer til landbruget eller produkter til forarbejdning, andre ekstraomkostninger som er forbundet med fjernområdernes beliggenhed i den yderste periferi, navnlig deres status som øsamfund og lille areal, vanskelige topografiske forhold og klimaforhold samt det faktum, at der er tale om spredte øer.

(9) Støtten til de traditionelle sektorer er så meget desto mere nødvendig, som den gør det muligt for dem at opretholde konkurrenceevnen over for produkter fra tredjelande på EU-markedet. Medlemsstaterne bør imidlertid også i forbindelse med udformningen af deres programmer i størst muligt omfang tilstræbe en diversificering af landbrugsproduktionen i fjernområderne.

(10) For at undgå spekulation, der vil kunne skade de endelige brugere i fjernområderne, bør det fastsættes, at det kun er produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, der kan omfattes af den særlige forsyningsordning.

(11) Der bør fastsættes regler for, hvordan ordningen skal fungere, navnlig vedrørende oprettelse af et register over erhvervsdrivende og af en licensordning baseret på licenser som omhandlet i artikel 130 og 161 i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]).

(12) Som følge af kravene om overvågning af de transaktioner, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, bør der føres administrativ kontrol med de pågældende produkter ved import eller indførsel til fjernområderne og ved eksport eller forsendelse herfra. For at nå ordningens mål bør de økonomiske fordele ved den særlige forsyningsordning desuden afspejle sig i produktionsomkostningerne og medføre en prissænkning i de efterfølgende led frem til den endelige bruger. Indrømmelsen af fordele bør derfor betinges af, at de rent faktisk kommer de efterfølgende led til gode, og der bør føres den nødvendige kontrol.

(13) Da de mængder, der omfattes af den særlige forsyningsordning, er begrænset til fjernområdernes forsyningsbehov, bør ordningen ikke være til hinder for, at det indre marked kan fungere efter hensigten. Desuden bør de økonomiske fordele ved den særlige forsyningsordning ikke medføre forstyrrelser i det traditionelle handelsmønster for de pågældende produkter. Det bør derfor forbydes at forsende eller eksportere disse produkter fra fjernområderne. Det bør dog være tilladt at forsende eller eksportere disse produkter, hvis den finansielle fordel, der følger af den særlige forsyningsordning, betales tilbage.

(14) Der bør tillades handel med forarbejdede produkter mellem fjernområderne for at give dem mulighed for samhandel. Der bør også tages hensyn til fjernområdernes handelsmønstre i forbindelse med den regionale samhandel og traditionelle eksport og forsendelse til resten af Unionen og tredjelande, hvorfor eksport af forarbejdede produkter i et omfang svarende til alle disse områders traditionelle handelsmønstre bør tillades. Af klarhedshensyn bør referenceperioden for fastlæggelse af disse traditionelt eksporterede eller forsendte mængder præciseres.

(15) Der bør træffes passende foranstaltninger for at muliggøre den fornødne omstrukturering af sukkerforarbejdningssektoren på Azorerne. I forbindelse med disse foranstaltninger bør der tages hensyn til det forhold, at sukkersektoren på Azorerne kun er rentabel, hvis produktionen og forarbejdningen holdes på et vist niveau. På denne baggrund bør der undtagelsesvis gives tilladelse til, at der fra Azorerne til resten af Unionen forsendes sukkermængder, der overstiger den traditionelle handel, i en begrænset periode på fem år med gradvist faldende årlige lofter. Da de mængder, der kan videreforsendes, vil være proportionale med og begrænset til det, der er strengt nødvendigt for at sikre, at den lokale sukkerproduktion og -forarbejdning er rentabel, vil den midlertidige forsendelse af sukker fra Azorerne ikke påvirke Unionens indre marked negativt.

(16) Ordningen med fritagelse for importafgifter bør fortsat gælde for Azorernes, Madeiras og De Kanariske Øers forsyning med sukker produceret uden for kvoten. Azorerne bør også fritages for importafgifter for rårørsukker svarende til højst deres foreløbige forsyningsopgørelse.

(17) De Kanariske Øer er i medfør af den særlige forsyningsordning hidtil blevet forsynet med skummetmælkspulver, der indeholder vegetabilsk fedtstof, bestemt til industriel forarbejdning, henhørende under KN-kode 1901 90 99 (skummetmælkspulver, der indeholder vegetabilsk fedtstof). Dette produkt, der er blevet en traditionel del af den lokale kost, bør fortsat kunne leveres.

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

(18) I betragtning af, at ris er en basisfødevare på Réunion, at der har eksisteret forarbejdnings- og poleringsvirksomheder for ris på øen i mange år, og at Réunion ikke producerer tilstrækkeligt til at dække det lokale behov, bør dette produkt fortsat fritages for afgifter ved import til Réunion.

(19) Unionens politik til fordel for den lokale produktion i fjernområderne har været rettet mod mange forskellige produkter og foranstaltninger til fremme af produktion, afsætning eller forarbejdning af disse produkter. Disse foranstaltninger har vist sig at være effektive og har sikret, at landbrugsaktiviteterne er blevet videreført og udviklet. Unionen bør fortsat støtte den lokale produktion, som er en grundlæggende faktor for den miljømæssige, sociale og økonomiske ligevægt i fjernområderne. Erfaringen viser, at et styrket partnerskab med de lokale myndigheder, på samme måde som i politikken til udvikling af landdistrikterne, kan gøre det lettere på en mere målrettet måde at imødegå fjernområdernes særlige problemer. Den lokale produktion bør derfor fortsat støttes via POSEI-programmer.

(20) For at støtte afsætningen af fjernområdernes produkter bør der indføres støtte til afsætning af disse produkter uden for produktionsområdet under hensyntagen til de høje ekstraomkostninger, som de pålægges som følge af den store afstand til forbrugsmarkederne og nødvendigheden af dobbelt lagring, hvilket er forhold, som har afgørende negativ indvirkning på fjernområdernes konkurrenceevne i det indre marked. Disse faktorer gør det nødvendigt at revidere POSEI-ordningen i den nærmeste fremtid.

(21) Det bør fastsættes, hvilke oplysninger der som et minimum bør gives i POSEI-programmerne for at fastlægge foranstaltningerne for den lokale landbrugsproduktion, navnlig en beskrivelse af beliggenheden, den foreslåede strategi, målene og foranstaltningerne. De principper, der ligger til grund for, at disse foranstaltninger hænger sammen med andre EU-politikker, bør fastslås for at undgå, at støtteforanstaltninger bliver uforenelige eller overlapper hinanden.

(22) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør det også være muligt for POSEI-programmerne at indeholde foranstaltninger til finansiering af undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse og teknisk bistand.

(23) Landbrugsproducenterne i fjernområderne bør tilskyndes til fortsat at levere kvalitetsprodukter, og afsætningen heraf bør fremmes. Det kan derfor være nyttigt at anvende det grafiske symbol, som indføres med nærværende forordning, og de andre former for kvalitetsmærkning, Unionen har indført.

(24) Visse landbrugsbedrifter og forarbejdnings- og afsætningsvirksomheder i fjernområderne lider under meget mangelfulde strukturer, hvilket medfører særlige vanskeligheder. Ved artikel 26, stk. 2, og artikel 28, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) [1] fastsættes der derfor højere maksimumssatser for støtte til visse typer investeringer i fjernområderne.

(25) Ifølge artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1698/2005 gælder begrænsningen med hensyn til at yde investeringsstøtte til skovbrug, jf. nævnte forordning, ikke for fjernområderne.

(26) I forordning (EF) nr. 1698/2005 fastsættes de maksimale årlige betalinger for miljøvenligt landbrug. For at tage højde for den specifikke miljøsituation i visse særligt følsomme græsningsområder på Azorerne og for at bevare landskabet og biodiversiteten og landbrugsjordens traditionelle karakteristika, herunder navnlig terrassekulturerne på Madeira og De Kanariske Øer samt stenmurene i fjernområderne, bør det for visse bestemte foranstaltninger være muligt at forhøje disse beløb til det dobbelte.

(27) Der kan dispenseres fra Kommissionens faste praksis med ikke at tillade statslig driftsstøtte til produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, der falder ind under bilag I til TEUF, for derved at afbøde de særlige vanskeligheder for landbrugsproduktionen i fjernområderne som følge af deres beliggenhed i den yderste periferi, særlig deres fjerne beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold og økonomiske afhængighed af et lille antal produkter. Landbrugsproduktionen spiller en afgørende rolle i bestræbelserne for at revitalisere landdistrikter og fastholde deres befolkning, og landdistrikterne i fjernområderne er særlig hårdt ramt af befolkningens stigende gennemsnitsalder, lav befolkningstæthed og i visse tilfælde affolkning.

(28) Landbrugsproduktionen i fjernområderne berøres af særlige plantesundhedsproblemer såsom ankomsten af parasitter forbundet med den øgede import af varer fra andre lande, klimaet og den hidtil utilstrækkelige anvendelse af bekæmpelsesmidler i disse områder. Der bør derfor iværksættes programmer til bekæmpelse af skadegørere, herunder ved hjælp af bæredygtige og miljøvenlige biologiske metoder. Unionens medfinansiering af gennemførelsen af disse programmer bør fastlægges nærmere, idet der tages hensyn til det forhold, at finansieringen af disse programmer i henhold til den flerårige finansielle ramme med virkning fra 2014 forudses at falde ind under en anden budgetpost.

[1] EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.

(29) Det er økonomisk, socialt og miljømæssigt af afgørende betydning at bevare arealerne med vin, som er den mest udbredte afgrøde på Madeira og De Kanariske Øer, og som er meget vigtig for Azorerne. For at bidrage til at støtte produktionen bør de afkaldspræmier og markedsmekanismer samt, for De Kanariske Øers vedkommende, den ordning med plantningsrettigheder, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 1234/2007, ikke anvendes i disse områder. Dog bør det være muligt at foretage krisedestillation på De Kanariske Øer, hvis der opstår ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af kvalitetsproblemer. Ligeledes har det på grund af tekniske og socioøkonomiske vanskeligheder ikke været muligt inden for de fastsatte frister at foretage en fuldstændig omlægning af de arealer på Madeira og Azorerne, som er tilplantet med hybride druesorter, som er forbudt ifølge forordning (EF) nr. 1234/2007. Vin fremstillet på disse vindyrkningsarealer er udelukkende beregnet til traditionelt lokalt forbrug.

(30) Omstruktureringen af mejerisektoren er endnu ikke afsluttet på Azorerne. For at tage højde for, at Azorerne er stærkt afhængige af mælkeproduktion, at der er ulemper forbundet med øgruppens beliggenhed i den yderste periferi, og at der ikke findes rentable alternative produktionsmuligheder, bør der fortsat dispenseres fra visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007 om overskudsafgifter for mælk og mejeriprodukter.

(31) I lyset af mælkeproduktionens uerstattelige karakter på Azorerne, hvor det er en af de vigtigste drivkræfter for økonomien, den sociale stabilitet, miljøkvaliteten og arealudnyttelsen, er POSEI-programmerne det bedste middel til at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde denne produktion.

(32) Støtten til produktion af komælk på Madeira og Réunion har ikke været tilstrækkelig til at bevare ligevægten mellem intern og ekstern forsyning bl.a. på grund af denne sektors store strukturvanskeligheder og dens problemer med at tilpasse sig nye økonomiske betingelser. Følgelig bør der fortsat gives tilladelse til produktion af UHT-mælk på basis af mælkepulver med oprindelse i Unionen for bedre at dække det lokale forbrug, forudsat at denne foranstaltning ikke lægger hindringer i vejen for indsamlingen og afsætningen af al lokalt produceret mælk eller for bestræbelserne for at øge den lokale produktion. For at informere forbrugerne korrekt bør der være pligt til på salgsetiketten at anføre, at UHT-mælken er fremstillet på basis af mælkepulver. Denne bestemmelse bør også finde anvendelse på Martinique, Fransk Guyana og Guadeloupe, hvis Frankrig anmoder herom og anfører lokale interessenters ønske om at være omfattet heraf og evne til at udvikle mælkesektoren.

(33) Da det er nødvendigt at opretholde den lokale produktion ved hjælp af incitamenter, er det berettiget ikke at anvende forordning (EF) nr. 1234/2007 i de franske oversøiske departementer og på Madeira. For Madeira bør denne fritagelse begrænses til 4 000 tons.

(34) Samhandelen mellem fjernområderne bør fremmes med henblik på at dække de lokale forbrugeres behov. Eksporten af de enkelte fjernområders overskudsproduktion, f.eks. mælk, oksekød og ungtyre fra Azorerne, til fjernområder med underskud af de pågældende produkter bør fremmes for at styrke samhandelen, uden at dette dog må skade væksten i den lokale produktion. Samtidig bør man tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for en rimelig og retfærdig samhandel.

(35) Der bør ydes støtte til traditionelt husdyrbrug. For at dække de lokale forbrugeres behov i de franske oversøiske departementer og på Madeira bør det være tilladt inden for et årligt loft på visse betingelser toldfrit at importere ungtyre til opfedning fra tredjelande.

(36) Den mulighed, som blev indført med Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere [1] for Portugal for at overføre ammekopræmierettigheder fra det portugisiske fastland til Azorerne, bør videreføres, og dette instrument bør tilpasses den nye støtteordning for fjernområderne.

(37) Tobaksdyrkningen har traditionelt været meget vigtig for De Kanariske Øer. Set fra et økonomisk perspektiv er der tale om en fremstillingsindustri, der fortsat er en af regionens vigtigste industriaktiviteter. Socialt set er tobaksdyrkningen meget arbejdsintensiv, og den vedrører de mindre landbrugere. Den er imidlertid ikke tilstrækkelig rentabel og er i fare for at forsvinde. For øjeblikket dyrkes der således kun tobak på et mindre område på øen La Palma, hvor den anvendes til håndværksmæssig fremstilling af cigarer. Spanien bør derfor bemyndiges til fortsat ud over EU-støtten at yde en tillægsstøtte for at gøre det muligt at bevare denne traditionelle afgrøde og den håndværksmæssige aktivitet, den danner grundlag for. For at fastholde den industrielle aktivitet i forbindelse med fremstillingen af tobaksprodukter bør der desuden fortsat ved import af råtobak og halvforarbejdet tobak til De Kanariske Øer gives toldfritagelse for en årlig mængde på højst 20 000 tons, udtrykt i strippet råtobak.

[1] EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16.

(38) Gennemførelsen af denne forordning bør ikke kunne medføre en nedgang i den særlige støtte, som fjernområderne hidtil har fået. For at kunne gennemføre de nødvendige foranstaltninger bør medlemsstaterne derfor råde over beløb svarende til den støtte, som Unionen allerede har ydet i henhold til forordning (EF) nr. 247/2006.

(39) I betragtning af de potentielle virkninger, som forhandlinger om fremtidige handelsaftaler og ændringer af den fælles landbrugspolitik kan få på fjernområderne, bør der tages særligt hensyn til disse områders særlige karakteristika i forbindelse med analyser, undersøgelser og vurderinger foretaget i relation til sådanne forhandlinger og ændringer.

(40) Siden 2006 er behovet for vigtige produkter steget i nogle fjernområder, især på Azorerne og i de franske oversøiske departementer, på grund af udviklingen i husdyrbestanden og befolkningspresset. Derfor bør den andel af budgettet, som medlemsstaterne kan anvende til den særlige forsyningsordning for de pågældende områder, forhøjes.

(41) Den samfundsøkonomiske struktur i fjernområderne er fortsat meget skrøbelig, og i nogle af dem er den ofte meget afhængig af banansektoren, som selv klart lider under ringe konkurrenceevne og vanskeligheder ved at tilpasse sig ændrede markedsvilkår. POSEI-budgettet for banansektoren bør derfor forhøjes med et begrænset engangsbeløb, der skal udbetales til bananproducenterne i løbet af regnskabsåret 2013.

(42) For at sikre, at den i denne forordning fastsatte ordning kan fungere efter hensigten, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår supplering eller ændring af visse ikke-væsentlige elementer i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(43) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af POSEI-ordningen i medlemsstaterne, og undgå konkurrenceforvridning og forskelsbehandling af de erhvervsdrivende bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser [1].

(44) For at sikre øjeblikkelig anvendelse af de påtænkte foranstaltninger bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG MÅL

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de vanskeligheder forårsaget af beliggenhed i Unionens yderste periferi, særlig afsides beliggenhed, isoleret beliggenhed, lille areal, topografiske forhold, vanskelige klimatiske forhold og økonomisk afhængighed af et begrænset antal produkter, som kendetegner de områder, der er omhandlet i traktatens artikel 349 (»fjernområder«).

Artikel 2

Mål

1. De særlige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, bidrager til at nå følgende mål:

a) at sikre fjernområderne forsyninger af vigtige produkter, der skal anvendes til konsum eller forarbejdning og som rå- og hjælpestoffer til landbruget, ved at udligne de ekstraomkostninger, som skyldes beliggenheden i Unionens yderste periferi, uden at skade den lokale produktion og dens vækstmuligheder

b) at sikre den langsigtede fremtid for og udvikling af diversificeret husdyrhold og planteavl i fjernområderne, herunder produktionen, forarbejdningen og afsætningen af lokale produkter

c) at opretholde udviklingen og styrkelsen af konkurrenceevnen for det traditionelle landbrug i fjernområderne, herunder produktionen, forarbejdningen og afsætningen af lokale afgrøder og produkter.

2. Målene i stk. 1 gennemføres ved hjælp af de foranstaltninger, der er anført i kapitel III, IV og V.

[1] EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

KAPITEL II

POSEI-PROGRAMMER

Artikel 3

Fastlæggelse af POSEI-programmer

1. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, fastlægges for hvert fjernområde ved et særligt program til løsning af områdets problemer som følge af dets afsides beliggenhed og status af øsamfund (»POSEI-programmet«), der omfatter:

a) en særlig forsyningsordning som fastlagt i kapitel III, og

b) særlige foranstaltninger for den lokale landbrugsproduktion som fastlagt i kapitel IV.

2. POSEI-programmet fastlægges på det geografiske niveau, som den pågældende medlemsstat finder mest hensigtsmæssigt. Det udarbejdes af de myndigheder, som medlemsstaten har udpeget, og medlemsstaten forelægger det efter høring af de ansvarlige myndigheder og organisationer på det relevante lokale niveau for Kommissionen til godkendelse, jf. artikel 6.

3. Medlemsstaterne kan hver især kun forelægge ét POSEI-program for deres fjernområder.

Artikel 4

Forenelighed og sammenhæng

1. Foranstaltninger, der træffes som led i POSEI-programmerne, skal være forenelige med EU-retten. Sådanne foranstaltninger skal hænge sammen med andre EU-politikker og dertil hørende tiltag.

2. Det sikres særlig, at der er sammenhæng mellem de foranstaltninger, der træffes som led i POSEI-programmerne, og de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til andre instrumenter i den fælles landbrugspolitik, navnlig fælles markedsordninger, landdistriktsudvikling, produktkvalitet, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse.

Navnlig må en foranstaltning i henhold til denne forordning ikke finansieres som:

a) supplerende støtte til præmie- eller støtteordninger, der er indført i henhold til en fælles markedsordning, medmindre der foreligger undtagelsestilfælde, der begrundes på grundlag af objektive kriterier

b) støtte til forskningsprojekter, foranstaltninger til fremme af forskningsprojekter eller foranstaltninger, der er berettiget til fællesskabsfinansiering i henhold til Rådets beslutning 2009/470/EF af 25. maj 2009 om visse udgifter på veterinærområdet [1]

c) støtte til foranstaltninger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1698/2005.

Artikel 5

POSEI-programmernes indhold

Et POSEI-program skal omfatte følgende:

a) en tidsplan for foranstaltningernes gennemførelse og en samlet vejledende årlig finansieringsoversigt over de midler, som skal tilvejebringes

b) bevis for de forskellige programforanstaltningers indbyrdes forenelighed og sammenhæng samt de kvantitative kriterier og indikatorer, der skal anvendes til overvågning og evaluering

c) tiltag, som sikrer en effektiv og korrekt gennemførelse af programmerne, herunder informering af offentligheden, overvågning og evaluering, samt angivelse af kvantitative indikatorer for evaluering

d) udpegelse af de myndigheder og organer, der er ansvarlige for gennemførelsen af programmet, og af myndigheder, organer, arbejdsmarkedsparter og økonomiske interesseorganisationer på de relevante niveauer samt angivelse af resultaterne af de høringer, der er foretaget.

Artikel 6

Godkendelse og ændring af programmerne

1. POSEI-programmerne er udarbejdet i medfør af forordning (EF) nr. 247/2006 og hører under den bevillingsramme, der er omhandlet i artikel 30, stk. 2 og 3.

Hvert program omfatter en foreløbig forsyningsopgørelse med angivelse af produkter, mængder og støtte til forsyninger fra Unionen samt et udkast til støtteprogram for den lokale produktion.

2. Afhængigt af den årlige evaluering af gennemførelsen af POSEI-programmernes foranstaltninger og efter høring af de berørte økonomiske interesseorganisationer kan medlemsstaterne forelægge Kommissionen behørigt dokumenterede forslag til ændring af foranstaltningerne inden for den bevillingsramme, der er omhandlet i artikel 30, stk. 2 og 3, for bedre at tilpasse dem til fjernområdernes krav og den foreslåede strategi. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurerne for vurdering af, hvorvidt de foreslåede ændringer er forenelige med EU-retten og for afgørelse af, om, om de skal godkendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

[1] EUT L 155 af 18.6.2009, s. 30.

3. De procedurer, der fastsættes gennemførelsesretsakter som omhandlet i stk. 2, kan differentieres på grundlag af følgende elementer: betydningen af de ændringer, som medlemsstaterne foreslår for så vidt angår indførelse af nye foranstaltninger; hvorvidt ændringerne i det budget, der er afsat til foranstaltningerne, er væsentlige; ændringer i mængderne og i niveauet af støtte til produkter i de foreløbige forsyningsopgørelser, samt enhver ændring i de koder og beskrivelser, der er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif [1].

4. De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i stk. 2, fastsætter endvidere for hver procedure hyppigheden, med hvilken anmodninger om ændringer kan fremsættes samt de tidsrammer, som de godkendte ændringer skal gennemføres inden for.

Artikel 7

Ændringer vedrørende bevillingsrammerne

Medlemsstaterne forelægger senest den 22. april 2013 Kommissionen udkast til ændring af deres POSEI-programmer, som afspejler de ændringer, der er indført ved artikel 30, stk. 5.

Disse ændringer træder i kraft en måned efter deres forelæggelse, hvis Kommissionen i den mellemliggende periode ikke har gjort indsigelse.

De kompetente myndigheder udbetaler den i artikel 30, stk. 5 omhandlede støtte senest den 30. juni 2013.

Artikel 8

Kontrol og overvågning

Medlemsstaterne fører kontrol ved hjælp af administrativ kontrol og kontrol på stedet. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende mindstekravene til den kontrol, som medlemsstaterne skal anvende.

Kommissionen vedtager endvidere gennemførelsesretsakter vedrørende procedurerne og fysiske og finansielle indikatorer for at sikre en effektiv overvågning af gennemførelsen af programmerne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

KAPITEL III

SÆRLIG FORSYNINGSORDNING

Artikel 9

Foreløbig forsyningsopgørelse

1. Der fastsættes en særlig forsyningsordning for de landbrugsprodukter, der er nævnt i traktatens bilag I, og som i fjernområderne er vigtige til konsum eller til forarbejdning af andre produkter eller som rå- og hjælpestoffer.

2. Den berørte medlemsstat udarbejder på det geografiske niveau, den finder mest hensigtsmæssigt, en foreløbig forsyningsopgørelse over hvert fjernområdes årlige behov for de produkter, der er nævnt i traktatens bilag I.

Der kan udarbejdes en særskilt foreløbig opgørelse over behovene hos de virksomheder, der emballerer eller forarbejder produkter til det lokale marked, til traditionel videreforsendelse til resten af Unionen eller til eksport til tredjelande som led i regional samhandel, jf. artikel 14, stk. 3, eller traditionel samhandel.

Artikel 10

Den særlige forsyningsordnings virkemåde

1. Der opkræves ingen told ved import til fjernområderne af produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, og som kommer direkte fra tredjelande, inden for de mængder, der er fastlagt i den foreløbige forsyningsopgørelse.

Ved anvendelsen af dette kapitel anses produkter, der har været genstand for aktiv forædling eller været oplagt på toldoplag i Unionens toldområde, for at være direkte importeret fra tredjelande.

2. For at dække de fastlagte forsyningsbehov, jf. artikel 9, stk. 2, under hensyn til priser og kvalitet og samtidig sikre, at den andel af forsyningerne, som produkter fra resten af Unionen tegner sig for, opretholdes, ydes der støtte til levering til fjernområderne af EU-produkter, der er oplagret på offentlige lagre i medfør af interventionsforanstaltninger, eller som er disponible på Unionens marked.

Støtten fastsættes for hver produkttype under hensyntagen til ekstraomkostningerne ved levering til fjernområderne og priserne ved eksport til tredjelande og, når det drejer sig om produkter til forarbejdning eller rå- og hjælpestoffer til landbruget, andre ekstraomkostninger som følge af fjernområdernes beliggenhed i Unionens yderste periferi, navnlig deres status som øsamfund og lille areal.

3. Der ydes ikke støtte til levering af produkter, der allerede har været omfattet af den særlige forsyningsordning i et andet fjernområde.

[1] EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

4. Kun produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet er omfattet af den særlige forsyningsordning. Produkter fra tredjelande skal give garantier på samme niveau som produkter, der er fremstillet i henhold til Unionens fytosanitære og veterinære normer.

Artikel 11

Gennemførelse

Den særlige forsyningsordning gennemføres på en sådan måde, at der især tages hensyn til:

a) fjernområdernes særlige behov og, når det drejer sig om produkter til forarbejdning eller rå- og hjælpestoffer til landbruget, kvalitetskravene

b) samhandelen med resten af Unionen

c) de økonomiske aspekter ved den påtænkte støtte

d) behovet for at sikre, at den lokale produktion hverken destabiliseres, eller at dens udvikling forhindres.

Artikel 12

Licenser

1. Inden for rammerne af den særlige forsyningsordning gives importafgiftsfritagelsen eller støtten mod fremlæggelse af en licens.

Licenserne udstedes kun til erhvervsdrivende, der er optaget i et register, myndighederne fører.

Licenserne kan ikke overdrages.

2. Der kræves ingen sikkerhedsstillelse ved ansøgning om importlicenser, fritagelsesattester og støttelicenser. Den kompetente myndighed kan imidlertid, i den udstrækning det er nødvendigt for at sikre korrekt anvendelse af denne forordning, kræve, at der stilles en sikkerhed svarende til den i artikel 13 omhandlede fordel. I sådanne tilfælde finder artikel 34, stk. 1, 4, 5, 6, 7 og 8, i Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsvarer [1] anvendelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende fastsættelse af betingelserne for registrering af de erhvervsdrivende i registret og de erhvervsdrivendes fulde udøvelse af deres rettigheder til at deltage i den særlige forsyningsordning.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne anvender denne artikel ensartet, særlig med hensyn til gennemførelsen af licensordningen og de af de erhvervsdrivende ved registreringen påtagne forpligtelser. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 13

Overførelse af fordelen

1. Importafgiftsfritagelsen eller tildelingen af støtte i henhold til den særlige forsyningsordning er betinget af, at den deraf følgende økonomiske fordel rent faktisk overføres til den endelige bruger, der afhængigt af det enkelte tilfælde kan være forbrugeren, når det drejer sig om produkter til direkte konsum, den sidste forarbejdnings- eller emballeringsvirksomhed, når det drejer sig om produkter til forarbejdnings- eller emballeringsindustrien, eller landbrugeren, når det drejer sig om produkter, der skal anvendes til foder eller som rå- og hjælpestoffer til landbruget.

Den i første afsnit omhandlede fordel, skal svare til værdien af importafgiftsfritagelsen eller til støttebeløbet.

2. For at sikre, at stk. 1 anvendes ensartet, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter vedrørende anvendelsen af reglerne i stk. 1, herunder navnlig betingelserne for medlemsstaternes kontrol af, at fordelen rent faktisk overføres til den endelige bruger. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 14

Eksport til tredjelande og forsendelse til resten af Unionen

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende fastlæggelse af de krav, der skal være opfyldt, for at produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, kan eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Unionen, og som indbefatter betaling af importafgifter eller tilbagebetaling af støtte, jf. artikel 10. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

Der skal ikke fremlægges licens ved eksport til tredjelande af produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning.

[1] EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3.

Første afsnit finder ikke anvendelse på samhandelen mellem de franske oversøiske departementer.

2. Stk. 1, første afsnit, gælder ikke for produkter, der er forarbejdet i fjernområderne under anvendelse af produkter omfattet af den særlige forsyningsordning, og:

a) som eksporteres til tredjelande eller forsendes til resten af Unionen inden for de mængder, der modsvarer henholdsvis traditionel eksport og traditionel forsendelse. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter disse mængder, på grundlag af de gennemsnitlige forsendelser eller den gennemsnitlige eksport, idet de kontrollerede gennemsnitstal for de tre bedste år i perioden 2005-2012 benyttes som reference. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

b) som eksporteres til tredjelande som led i regional samhandel

c) som forsendes mellem Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer

d) som forsendes mellem de franske oversøiske departementer.

Der ydes ingen restitutioner ved eksport af produkter som nævnt i første afsnit, litra a) og b).

Der skal ikke fremlægges licens ved eksport til tredjelande af produkter som nævnt i første afsnit, litra a) og b).

3. I dette kapitel forstås ved »regional samhandel« hvert enkelt fjernområdes samhandel med tredjelande, som tilhører det samme geografiske område som det pågældende fjernområde, samt handel med lande, med hvilke det har historiske handelsforbindelser. Kommissionen fastsætter ved gennemførelsesretsakter listen over disse lande under hensyntagen til objektive anmodninger indgivet af medlemsstaterne efter høring af de berørte sektorer. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

4. Produkter, der er leveret til de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira eller De Kanariske Øer i henhold til en særlig forsyningsordning, og som leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, betragtes som lokalt forbrug.

5. Uanset stk. 2, første afsnit, litra a), kan følgende maksimumsmængder af sukker (KN-kode 1701) årligt forsendes fra Azorerne til resten af Unionen i følgende fem år:

— i 2011: 3 000 t

— i 2012: 2 500 t

— i 2013: 2 000 t

— i 2014: 1 500 t

— i 2015: 1 000 t.

6. Forarbejdning, der kan give anledning til traditionel eller regional handelseksport eller traditionelle forsendelser, skal med de fornødne ændringer opfylde de gældende betingelser under proceduren for aktiv forædling eller proceduren for forarbejdning under toldkontrol, der er fastsat i Unionens relevante lovgivning, dog med undtagelse af alle sædvanlige behandlinger.

Artikel 15

Sukker

1. I den periode, der er fastsat i artikel 204, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1234/2007, fritages følgende sukker, der er produceret ud over kvoten, jf. artikel 61 i nævnte forordning, for importafgifter inden for de foreløbige forsyningsopgørelser, der er nævnt i artikel 9 i nærværende forordning:

a) sukker, der er indført til konsum på Madeira eller på De Kanariske Øer i form af hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701

b) raffineret sukker til konsum på Azorerne i form af råsukker henhørende under KN-kode 1701 12 10 (roeråsukker).

2. På Azorerne kan de mængder, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på raffinering suppleres inden for den foreløbige forsyningsopgørelse med råsukker henhørende under KN-kode 1701 11 10 (rårørsukker).

I forbindelse med Azorernes forsyning med råsukker vurderes behovene under hensyntagen til udviklingen i den lokale sukkerroeproduktion. De mængder, der kan omfattes af forsyningsordningen, fastsættes, således at den samlede årlige mængde raffineret sukker på Azorerne ikke overstiger 10 000 tons.

Artikel 16

Skummetmælkspulver

Uanset artikel 9 kan De Kanariske Øer hvert år fortsat få leveret højst 800 tons skummetmælkspulver henhørende under KN-kode 1901 90 99 (skummetmælkspulver, der indeholder vegetabilsk fedtstof) til industriel forarbejdning. Støtten til leveringen fra Unionen af dette produkt må ikke overstige 210 EUR/ton og skal holdes inden for bevillingsrammen, jf. artikel 30. Dette produkt er udelukkende bestemt til lokalt konsum.

Artikel 17

Ris

Der opkræves ingen told ved import til det franske oversøiske departement Réunion af produkter, der henhører under KN-kode 1006 10, 1006 20 og 1006 40 00, og som er bestemt til lokalt konsum.

Artikel 18

Kontrol og sanktioner

1. Der føres administrativ kontrol ved import eller indførsel til fjernområderne og ved eksport eller forsendelse herfra af produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende mindstekravene til den kontrol, som medlemsstaterne skal anvende. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

2. Opfylder den erhvervsdrivende ikke sine forpligtelser i henhold til artikel 12, skal den kompetente myndighed, uden at det berører eventuelle sanktioner i henhold til national ret og bortset fra tilfælde af force majeure eller ekstraordinære klimatiske forhold:

a) kræve den fordel, den erhvervsdrivende har fået indrømmet, tilbagebetalt

b) midlertidigt suspendere eller tilbagekalde den erhvervsdrivendes registrering, afhængigt af, hvor alvorlig overtrædelsen er.

3. Gennemfører en licensindehaver som omhandlet i artikel 12 ikke den planlagte import eller indførsel, suspenderer den kompetente myndighed vedkommendes ret til at ansøge om licenser eller attester i en periode på 60 dage efter den pågældende licens eller attests udløbsdato, bortset fra tilfælde af force majeure eller ekstraordinære klimatiske forhold. Efter suspensionsperioden er udstedelsen af yderligere licenser eller attester betinget af, at der stilles en sikkerhed svarende til størrelsen af den indrømmede fordel i en periode, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed vedtager de nødvendige foranstaltninger med henblik på genanvendelse af de produktmængder, der er blevet disponible, fordi allerede udstedte licenser og attester ikke eller kun delvis er blevet udnyttet eller er blevet annulleret, eller fordi fordelen er blevet tilbagebetalt.

KAPITEL IV

FORANSTALTNINGER FOR DEN LOKALE LANDBRUGSPRODUKTION

Artikel 19

Foranstaltninger

1. POSEI-programmerne indeholder i overensstemmelse med tredje del, afsnit III, i traktaten særlige foranstaltninger for den lokale landbrugsproduktion, der er nødvendige for at sikre, at de forskellige former for lokal produktion i de enkelte fjernområder videreføres og udvikles.

2. De dele af programmet, der vedrører foranstaltninger for den lokale produktion og er i overensstemmelse med målene i artikel 2, skal mindst indeholde følgende:

a) en kvantificeret beskrivelse af den pågældende landbrugsproduktions situation, hvori der er taget højde for tilgængelige evalueringsresultater og gjort rede for udviklingsmæssige skævheder, mangler og muligheder, de finansielle midler, der er anvendt, og de vigtigste resultater af de tiltag, der er gennemført

b) en beskrivelse af den foreslåede strategi, valgte prioriteter og kvantificerede generelle og operationelle mål og en vurdering af den forventede økonomiske, miljømæssige og sociale virkning, herunder virkning på beskæftigelsen

c) en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger, særlig støtteordninger til gennemførelse af dem og eventuelt oplysninger om behov for undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse eller teknisk bistand i forbindelse med udformningen, gennemførelsen eller tilpasningen af de pågældende foranstaltninger

d) en liste over støtte, der udgør direkte betalinger, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 73/2009

e) den støtte, der er fastsat for de enkelte foranstaltninger, og det foreløbige beløb, der er afsat til de enkelte tiltag for at nå et eller flere af programmets mål.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende betingelserne for udbetaling af den støtte, der er omhandlet i stk. 2. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

4. Programmet kan indeholde foranstaltninger til fremme af produktionen, forarbejdningen eller afsætningen af fjernområdernes landbrugsprodukter.

Hver foranstaltning kan opdeles i tiltag. For hvert tiltag i programmet fastsættes mindst følgende:

a) modtagere

b) betingelser for støtteberettigelse

c) enhedsstøttebeløb.

For at fremme afsætningen af produkter uden for det område, hvor de er produceret, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende betingelser for fastsættelse af den støtte, der ydes til afsætning, og eventuelt betingelser for fastsættelse af de produktmængder, der kan ydes støtte til.

Artikel 20

Kontrol og tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb

1. Der føres kontrol med de foranstaltninger, der er omhandlet i dette kapitel, ved hjælp af administrativ kontrol og kontrol på stedet.

2. Modtagere af uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetale de pågældende beløb. Artikel 80 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30. november 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugerne, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin ([1]), finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL V

LEDSAGEFORANSTALTNINGER

Artikel 21

Grafisk symbol

1. Der indføres et grafisk symbol for at øge kendskabet til og forbruget af uforarbejdede eller forarbejdede kvalitetslandbrugsprodukter, der er specielle for fjernområderne.

2. Betingelserne for at anvende det grafiske symbol, der er nævnt i stk. 1, foreslås af de berørte erhvervsorganisationer. De nationale myndigheder sender sammen med deres udtalelse disse forslag til Kommissionen.

Kontrollen med symbolets anvendelse føres af en offentlig myndighed eller et organ, der er godkendt af de relevante nationale myndigheder.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende betingelserne for at udøve retten til at anvende det grafiske symbol og betingelserne for reproduktion og anvendelse af det. Disse betingelser fastsættes for at øge kendskabet til og fremme forbruget af uforarbejdede eller forarbejdede kvalitetslandbrugsprodukter fra fjernområderne.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere regler for anvendelsen af det grafiske symbol og mindstekravene til den kontrol og overvågning, som medlemsstaterne skal anvende. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 22

Udvikling af landdistrikter

1. Uanset artikel 39, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1698/2005 kan den maksimale årlige EU-støtte, der er omhandlet i bilag I til nævnte forordning, forhøjes til det dobbelte, når det gælder foranstaltningen til beskyttelse af søerne på Azorerne og foranstaltningen til bevarelse af landskabet, biodiversiteten og landbrugsjordens traditionelle karakteristika samt bevarelsen af stenmurene i fjernområderne.

2. De foranstaltninger, der planlægges i medfør af nærværende artikels stk. 1, beskrives, hvis det er relevant, i programmerne for disse fjernområder, jf. artikel 16 i forordning (EF) nr. 1698/2005.

Artikel 23

Statsstøtte

1. For de landbrugsprodukter i bilag I til traktaten, som traktatens artikel 107, 108 og 109 gælder for, kan Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 108 give tilladelse til driftsstøtte til produktion, forarbejdning og afsætning for at afhjælpe de særlige ulemper, der påhviler landbrugsproduktionen i fjernområderne som følge af deres fjerne beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i Unionens yderste periferi.

([1]) EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65.

2. Medlemsstaterne kan yde yderligere støtte til gennemførelse af POSEI-programmerne. I så fald skal medlemsstaterne anmelde statsstøtten til Kommissionen, og Kommissionen kan godkende den i overensstemmelse med denne forordning som en del af disse programmer. Den således anmeldte støtte anses for at være anmeldt i overensstemmelse med traktatens artikel 108, stk. 3, første punktum.

3. Frankrig kan yde støtte til sukkersektoren i de franske fjernområder på op til 90 mio. EUR pr. produktionsår.

Frankrig underretter senest 30 dage efter hvert produktionsårs udløb Kommissionen om, hvilket beløb der faktisk er ydet i støtte.

4. Medmindre andet gælder ifølge nærværende artikels stk. 1 og 2, og uanset artikel 180, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer [1], finder traktatens artikel 107, 108 og 109 ikke anvendelse på betalinger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med nærværende forordning foretager i henhold til nærværende forordnings kapitel IV, nærværende artikels stk. 3 og artikel 24 og 28 i nærværende forordning.

Artikel 24

Plantesundhedsprogrammer

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen programmer for bekæmpelse af skadegørere på planter og planteprodukter i fjernområderne. I programmerne fastlægges det, hvilke mål der skal nås, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres, hvor længe de varer, og hvilke omkostninger der er forbundet med dem.

Kommissionen evaluerer de forelagte programmer. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende afgørelse om at godkende eller ikke at godkende disse programmer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

2. Unionen bidrager til finansieringen af programmer som omhandlet i stk. 1 på grundlag af en teknisk analyse af situationen i de pågældende områder.

Bidraget kan dække op til 75 % af de støtteberettigede udgifter. Det udbetales på grundlag af den dokumentation, medlemsstaterne fremlægger. Kommissionen kan om nødvendigt foranstalte undersøgelser, der foretages på dens vegne af de eksperter, der er omhandlet i artikel 21 i Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet [2].

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på, for hver enkelt region og hvert enkelt program samt på grundlag af kriterierne i stk. 2 og det program, der forelægges i henhold til stk. 1, at fastsætte:

a) Unionens medfinansiering samt støttens størrelse

b) hvilke foranstaltninger, der er berettigede til EU-støtte.

Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 25

Vin

1. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 103v, 103w, 103x og 182a i forordning (EF) nr. 1234/2007, gælder ikke for Azorerne og Madeira.

2. Uanset artikel 120a, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1234/2007 kan druer, der er høstet på Azorerne og Madeira, og som stammer fra druesorter omhandlet i nævnte afsnits litra b), anvendes til fremstilling af vin, som kun må omsættes i disse områder.

Portugal afvikler gradvis dyrkningen af de arealer, der er tilplantet med druesorter omhandlet i artikel 120a, stk. 2, andet afsnit, litra b), i forordning (EF) nr. 1234/2007, eventuelt med støtte som omhandlet i artikel 103q i nævnte forordning.

3. Som en undtagelse fra artikel 85f i forordning (EF) nr. 1234/2007 finder overgangsordningen for plantningsrettigheder anvendelse på De Kanariske Øer frem til den 31. december 2012.

Artikel 26

Mælk

1. Med henblik på at fordele overskudsafgiften som omhandlet i artikel 79 i forordning (EF) nr. 1234/2007 anses kun de producenter, jf. artikel 65, litra c), i nævnte forordning, der er etableret og producerer på Azorerne, og som afsætter de mængder, der overskrider deres kvote, forhøjet med den procentsats, der er fastsat i nærværende stykkes tredje afsnit, for at have medvirket til overskridelsen.

[1] EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.

[2] EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

Overskudsafgiften opkræves for de mængder, som overstiger kvoten, der er forhøjet med procentsatsen i tredje afsnit, efter omfordeling mellem alle producenter, jf. artikel 65, litra c), i forordning (EF) nr. 1234/2007, der er etableret og producerer på Azorerne, og i forhold til den kvote, som hver producent råder over, af de mængder, der ligger inden for den margen, der følger af denne forhøjelse, og som ikke er udnyttet.

Satsen i første afsnit svarer til forholdet mellem mængderne på 23 000 tons fra produktionsåret 2005/2006 og summen af de referencemængder, der er disponible på de enkelte bedrifter pr. 31. marts 2010. Den anvendes kun på bedriftens kvote pr. 31. marts 2010.

2. De afsatte mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der overstiger kvoten, men ligger inden for procentsatsen i stk. 1, tredje afsnit, efter den omfordeling, der er omhandlet i samme stykke, indgår ikke i Portugals beregning af en eventuel overskridelse af kvoten, der beregnes i henhold til artikel 66 i forordning (EF) nr. 1234/2007.

3. Ordningen med en overskudsafgift, som mælkeproducenterne skal erlægge, jf. forordning (EF) nr. 1234/2007, gælder ikke i de franske oversøiske departementer og gælder ikke på Madeira for op til 4 000 tons lokalt produceret mælk.

4. Uanset artikel 114, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 tillades det i det omfang, det er nødvendigt for det lokale forbrug, at der på Madeira og i det franske oversøiske departement Réunion fremstilles UHT-mælk på basis af mælkepulver med oprindelse i Unionen, for så vidt denne foranstaltning ikke er til hinder for indsamling og afsætning af den lokalt producerede mælk. Kommissionen tillægges beføjelse til, hvis Frankrig påviser, at en sådan foranstaltning er hensigtsmæssig for de franske oversøiske departementer Martinique, Guadeloupe og Fransk Guyana, at vedtage de nødvendige delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 med henblik på at udvide foranstaltningen til at omfatte disse departementer. Dette produkt er udelukkende bestemt til lokalt konsum.

Af salgsetiketten skal det klart fremgå, hvordan UHT-mælken er fremstillet.

Artikel 27

Husdyrbrug

1. Indtil bestanden af lokale ungtyre bliver tilstrækkelig stor til at sikre, at den lokale kødproduktion i de franske oversøiske departementer og på Madeira bliver bevaret og udviklet, kan der importeres ungtyre med oprindelse i tredjelande til opfedning og konsum i de franske oversøiske departementer og på Madeira, uden at der opkræves importafgifter i henhold til den fælles toldtarif. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende dette afsnit, særlig regler om afgiftsfritagelse ved import af ungtyre til de franske oversøiske departementer og Madeira. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 13 og artikel 14, stk. 1, gælder for dyr, der er omfattet af fritagelsen i nærværende stykkes første afsnit.

2. Det antal dyr, der kan omfattes af fritagelsen i stk. 1, fastsættes i POSEI-programmerne, når der under hensyn til udviklingen af den lokale produktion er begrundet behov for import. Disse dyr er først og fremmest bestemt til producenter, i hvis besætning mindst 50 % af dyrene til opfedning er dyr af lokal oprindelse.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende betingelserne for importafgiftsfritagelsen. Disse betingelser skal tage hensyn til de lokale forhold, der kendetegner oksekødssektoren og den dermed forbundne industri,

3. Hvis artikel 52 og artikel 53, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009 anvendes, kan Portugal nedsætte det nationale loft over rettigheder til betalinger i forbindelse med får og geder og til ammekopræmie. I så fald overføres det tilsvarende beløb ved Kommissionens delegerede retsakt fra de lofter, der er fastsat i henhold til artikel 52 og artikel 53, stk. 1, i forordning (EF) nr. 73/2009, til bevillingsrammen i artikel 30, stk. 2, andet led, i nærværende forordning. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

Artikel 28

Statsstøtte til produktion af tobak

Spanien bemyndiges til at yde støtte til produktion af tobak på De Kanariske Øer. Denne støtte må ikke føre til forskelsbehandling af øgruppens producenter.

Støtten må ikke overstige 2 980,62 EUR/ton. Tillægsstøtten ydes højst for 10 tons pr. år.

Artikel 29

Toldfritagelse for tobak

1. Der opkræves ingen told ved direkte import til De Kanariske Øer af råtobak eller halvforarbejdet tobak henhørende under henholdsvis:

a) KN-kode 2401, og

b) følgende underpositioner:

— 2401 10 råtobak, ikke strippet

— 2401 20 råtobak, delvis eller helt strippet

— ex 2401 20 dæksblade til cigarer, emballeret, i ruller, bestemt til tobaksfabrikation

— 2401 30 tobaksaffald

— ex 2402 10 ufærdige cigarer uden dæksblad

— ex 2403 10 skåret tobak (endelig blanding af tobak, der anvendes til fremstilling af cigaretter, cigarillos og cigarer)

— ex 2403 91 homogeniseret eller rekonstitueret tobak, også i form af blade eller bånd

— ex 2403 99 ekspanderet tobak.

Den fritagelse, der er omhandlet i første afsnit, gives ved hjælp af de licenser, der er nævnt i artikel 12.

Denne fritagelse gælder for de produkter, der er nævnt i første afsnit, og som på De Kanariske Øer skal forarbejdes til brugsklare færdigvarer, for en årlig import på højst 20 000 tons udtrykt som strippet råtobak.

2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende stk. 1, særlig regler om toldfritagelse ved import af tobak til De Kanariske Øer. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 30

Bevillingsramme

1. De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, er interventioner til regulering af landbrugsmarkederne som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1] med undtagelse af foranstaltningerne i:

a) artikel 22, og

b) artikel 24 fra anvendelsesdatoen for den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020.

2. For hvert regnskabsår finansierer Unionen de foranstaltninger, der er fastsat i kapitel III og IV, med følgende årlige beløb:

— for de franske oversøiske departementer: 278,41 mio. EUR

— for Azorerne og Madeira: 106,21 mio. EUR

— for De Kanariske Øer: 268,42 mio. EUR

3. De beløb, der for hvert regnskabsår bevilges til at finansiere foranstaltningerne omhandlet i kapitel III, må ikke overstige følgende beløb:

— for de franske oversøiske departementer: 26,9 mio. EUR

— for Azorerne og Madeira: 21,2 mio. EUR

— for De Kanariske Øer: 72,7 mio. EUR

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge betingelserne for, at medlemsstaterne kan ændre fordelingen af de midler, der hvert år afsættes til forskellige produkter, som er omfattet af den særlige forsyningsordning. Disse gennemførelsesforanstaltninger vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 2.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende betingelserne for fastsættelse af det årlige maksimumsbeløb, der kan afsættes til foranstaltninger til finansiering af undersøgelser, demonstrationsprojekter, uddannelse og teknisk bistand, forudsat at en sådan tildeling er rimelig og forholdsmæssig.

5. For regnskabsåret 2013 yder Unionen en supplerende finansiering til banansektoren i fjernområderne op til følgende maksimumsbeløb:

— for de franske oversøiske departementer: 18,52 mio. EUR

— for Azorerne og Madeira: 1,24 mio. EUR

— for De Kanariske Øer: 20,24 mio. EUR.

[1] EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

KAPITEL VII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Nationale foranstaltninger

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de kontrolforanstaltninger og administrative sanktioner, der er fastsat i denne forordning, overholdes, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 32

Meddelelser og rapporter

1. Senest den 15. februar hvert år meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke bevillinger de disponerer over til gennemførelse det følgende år af den foreløbige forsyningsopgørelse og de enkelte foranstaltninger til fordel for den lokale landbrugsproduktion i POSEI-programmerne.

2. Senest den 30. september hvert år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om gennemførelsen i det foregående år af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning.

3. Senest den 30. juni 2015 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en generel rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori der redegøres for virkningerne af de foranstaltninger, der er blevet gennemført i henhold til denne forordning, herunder i banan- og mælkesektoren, og rapporten ledsages eventuelt af passende forslag.

4. Kommissionen medtager i de analyser, undersøgelser og evalueringer, som den foretager i forbindelse med handelsaftaler og den fælles landbrugspolitik, et særligt kapitel om eventuelle emner, som fjernområderne har særlig interesse i.

Artikel 33

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 2, andet afsnit, artikel 19, stk. 4, tredje afsnit, artikel 21, stk. 3, artikel 26, stk. 4, første afsnit, artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og artikel 30, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 21. marts 2013. Kommissionen udarbejder en rapport om delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 12, stk. 2, andet afsnit, artikel 19, stk. 4, tredje afsnit, artikel 21, stk. 3, artikel 26, stk. 4, første afsnit, artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og artikel 30, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 2, andet afsnit, artikel 19, stk. 4, tredje afsnit, artikel 21, stk. 3, artikel 26, stk. 4, første afsnit, artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og artikel 30, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen om den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden fristens udløb begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 34

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, der er nedsat ved artikel 141 i forordning (EF) nr. 73/2009, bortset fra i forbindelse med gennemførelsen af denne forordnings artikel 24, hvor Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Plantesundhed, der er nedsat ved Rådets afgørelse 76/894/EØF [1]. Disse komitéer er udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 35

Revision

Kommissionen foretager inden udgangen af 2013 en gennemgang af disse ordninger i lyset af deres overordnede effektivitet og de nye rammer for den fælles landbrugspolitik og fremlægger om nødvendigt passende forslag til en ændret POSEI-ordning.

[1] EFT L 340 af 9.12.1976, s. 25.

Artikel 36

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 247/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 37

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 13. marts 2013.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådet vegne*
M. SCHULZ	L. CREIGHTON
Formand	*Formand*

BILAG

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 247/2006	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 9
Artikel 3, stk. 1 og 2	Artikel 10, stk. 1 og 2
—	Artikel 10, stk. 3
—	Artikel 10, stk. 4
Artikel 3, stk. 3	Artikel 11
Artikel 3, stk. 4	Artikel 13
Artikel 4, stk. 1 og 2	Artikel 14, stk. 1 og 2
—	Artikel 14, stk. 3
—	Artikel 14, stk. 4
Artikel 4, stk. 3	Artikel 14, stk. 5
Artikel 5	Artikel 15
Artikel 6	Artikel 16
Artikel 7	Artikel 17
Artikel 8, sidste punktum	Artikel 12, stk. 3
Artikel 9, stk. 1, og artikel 10	Artikel 19, stk. 1
Artikel 3, stk. 2 og 3	Artikel 3
Artikel 11	Artikel 4
Artikel 12, litra a), b) og c)	Artikel 19, stk. 2, litra a), b) og c)
Artikel 12, litra d), e), f) og g)	Artikel 5
Artikel 13	Artikel 8, andet afsnit
Artikel 14	Artikel 21
Artikel 15	Artikel 22
Artikel 16	Artikel 23
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 25
Artikel 19	Artikel 26
Artikel 20	Artikel 27

Forordning (EF) nr. 247/2006	Nærværende forordning
Artikel 21	Artikel 28
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 6
Artikel 27	Artikel 31
Artikel 28	Artikel 32
Artikel 29	Artikel 36
Artikel 33	Artikel 37